

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

A.1. (5) Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν άνδρας ένδοξος. Τα δεκαεφτά βιβλία του για τον δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε (έμενε μόνιμα) στην Καμπανία. [...] Επεδίωκε (να φτάσει) τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε, όπως ο μαθητής τον δάσκαλο. Το μνημείο του, το οποίο βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε σαν ναό.

.....
(27) Όταν ο Άκκιος ήρθε από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη πια ηλικία είχε αποσυρθεί, κατέλυσε / έμεινε σε αυτόν. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, επειδή το επιθυμούσε, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας».

.....
(45) Για τον λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον μάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έλθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό, τυχαία (ή: κατά σύμπτωση), καρφώθηκε σε έναν πύργο και τρεις μέρες αργότερα γίνεται / έγινε αντιληπτό από κάποιον στρατιώτη και μεταφέρεται / μεταφέρθηκε στον Κικέρωνα [ή: το βλέπει / το είδε κάποιος στρατιώτης και το μεταφέρει / το μετέφερε]. Εκείνος [ή: Αυτός] διαβάζει / διάβασε μέχρι τέλος [ή: όλη] την επιστολή και προτρέπει / προέτρεψε τους στρατιώτες να ελπίζουν στη σωτηρία (τους).

B.1.α.

virorum

liber

ea

nobis

Pacuvii

nomina

res

casuum

turri

salus

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2018
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

B.1.β.

pulchriore
plus, plurimum
parvus
celerrime

B.2.α.

futurus eras
tenendi
venturus
recedemus
desiderent
adeunto
potuerim
veriturum esse
conspiceris / conspicere

B.2.β. Οριστική, β' ενικό

Ενεστ. defers
Πρτ. deferebas
Μελ. deferes
Πρκ. detulisti
Υπρσ. detuleras
Συντ.Μελ. detuleris

Γ.1.α.

poeta: παράθεση στο υποκείμενο Silius Italicus του ρήματος erat
cui: δοτική προσωπική κτητική στο est
casu: αφαιρετική (οργανική) του τρόπου στο ρήμα adhaesit

Γ.1.β.

Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris mittitur a Caesare.
(Με την κανονική σειρά των όρων: Epistula conscripta Graecis litteris ob *eam* rem a Caesare mittitur.)
Hanc [...] tertio post die quidam miles conspicit.
(Με την κανονική σειρά των όρων: Quidam miles tertio post die Hanc conspicit.)

Γ.1.γ.

Tarenti

Γ.2.α.

Postquam / Ubi / Ut / Simul Accius ex urbe Romam Tarentum venit

Γ.2.β. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου adfore είναι το *se*, που νοηματικά συμπίπτει με το εννοούμενο Υποκείμενο του ρήματος της πρότασης (Caesar).

Υπάρχει ταυτοπροσωπία, άμεση αυτοπάθεια (γιατί ο τύπος *se* αναφέρεται στο υποκείμενο του ρήματος της πρότασης στην οποία ανήκει) και λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου. Σύμφωνα με τον κανόνα του λατινισμού του ειδικού απαρεμφάτου, στη λατινική γλώσσα, το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου, δηλώνεται πάντα σε πτώση Αιτιατική, είτε σε περίπτωση ταυτοπροσωπίας (παρά το γεγονός ότι συμπίπτει νοηματικά με το υποκείμενο του ρήματος της πρότασης στην οποία ανήκει), είτε σε περίπτωση ετεροπροσωπίας.

Γ.2.γ. ut tragulam mitteret:

Είναι μία δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση (καταφατική).

Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (*mitteret*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*constituit*) και αναφέρεται στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *constituit* της κύριας πρότασης «*Gallus, periculum veritus, constituit*».

Γ.2.δ.

αντικειμενική αιτιολογία: quod / quia (Gallus) periculum veritus erat...

αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας: cum (Gallus) periculum veritus esset...

Ματίνα Μερσυνιά
Φιλολόγος